

1970-04-15

AFSENDER

Knud Ferlov

MODTAGER

Sonja Ferlov Mancoba

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev.

Afsendersted:

Rom

Modtagersted:

Paris

Omtalte personer:

Leconte de Lisle

Arkivplacering:

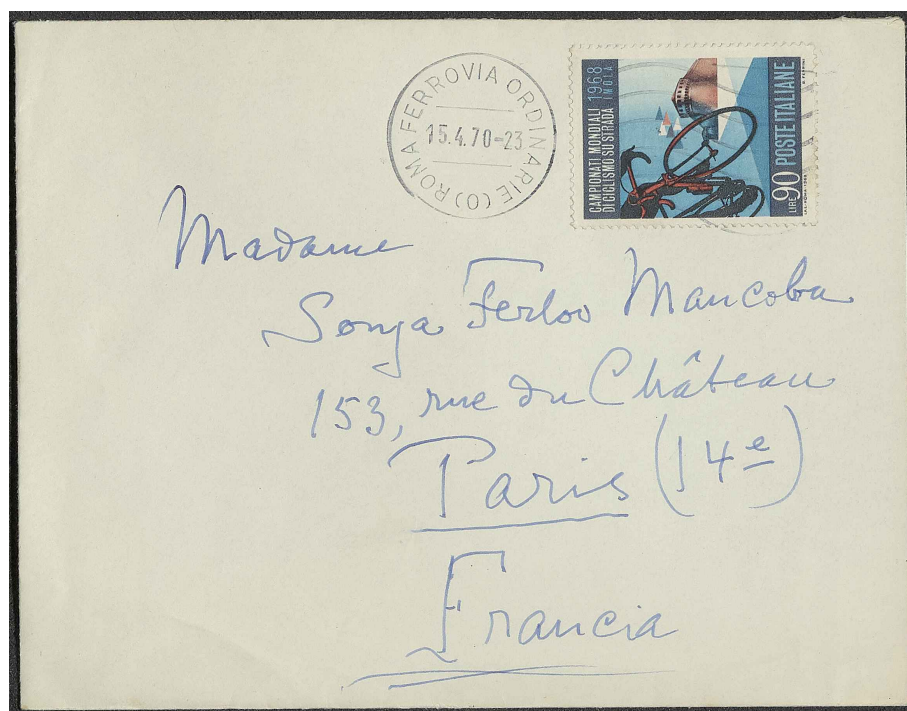
Ferlov Mancoba arkivet.

DOKUMENTINDHOLD

Knud Ferlov skriver muntre ordspil til Sonja Ferlov Mancoba om sin alderdom. Han beretter om en udstilling af primitiv malerkunst og den storhed, han oplevede i det. Han fremhæver, at i kunsten er det stort, der kommer "fra Gud, fra hjertet og ikke blot fra forstanden", og priser den kunst, der endnu har gud i sig. Her citerer han tre strofer fra Leconte de Lises "Hypatie" fra *Poèmes Antiquies*, 1852. Han begræder nutiden, hvor mennesket fjerner sig fra gud og amerikanerne stjæler månens poesi. Da retter han blikket mod (Bethlehems)stjernen og det inderste i os, som den viser vej til.

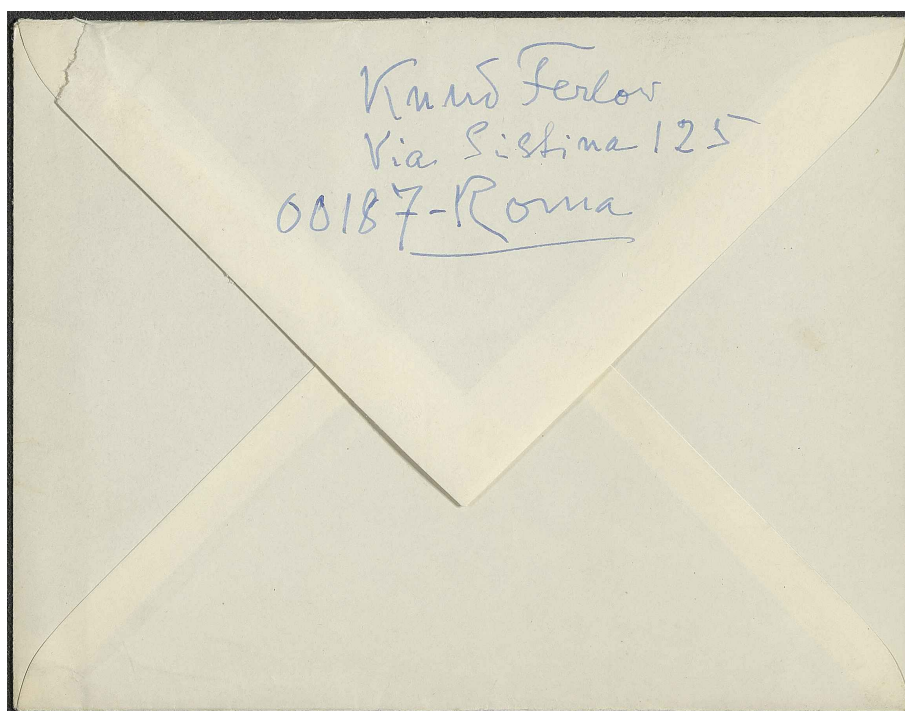
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

1)

Roma 15 april
70

Min Kære lille negerkunstner,
Du bor stadig med Ernest og
Wouga i mit hjerte. Men jeg er
jo nu en alderdommelig mand - ikke
en "vieillard" (det er forangendt og
rhetorisk) men en "vieux" (dette
er virkelig med (ikke surrealisme)).
Jeg mister efterhånden syn, hørelse
og hukommelse. Og derfor er jeg ikke
mere i stand til at skrive meget
til mine mange venner her i denne
gammerdal. Dog idag maas du have et
par ord fra mig. Jeg var herme at se
en udstilling af primitiv smaler =
kunst, og for første gang forstod jeg
rigtig et par stykker neger skulptur.
Der var storhed i dem. Alt er stort,
hvad der kommer fra gud fra hjertet
og ikke blot fra forstanden. Vi lever
jo nu i en verden, hvor alt gør

2) apr. Menneſtene vil ſels, Smid
Gud ud og Kun lyd ſj ſels. Det er
for mig en ſtor ſmerke, ſamme Man-
gel paa ydmyghed og Kærlighed.
Min Ariſt er Kunſten - den Kunſt
ſom endnu har Gud i ſig - der er
Tro mod Oprindligheden:

"Dors, O, blanche victime en notre âme
profonde,
Pans son linceul de pourpre et ceinte de
Dors! l'impure laideur est la Reine
du monde,
Et nous avons perdu le chemin de
Tabor

"Les Dieux sont en poussière et la terre
est muette
Rien ne parlera plus dans son ciel

Dors, mais vivante on lui chante au cœur
de poète,
I' hymne mélodieux de la Sainte

Beauté.

"Elle seule survit, immuable, éternelle,
La mort peut disperser les univers

Abbaïs la Beauté survit, et tout demeure en
elle
Et le monde encor roule sous ses pieds blancs.

3) Disse fattige par linier er bare et suk, men jeg tror, du vil forstå mig. Verden er i mine øjne et rent galteri, men der er altid mest for dem, der i ungdomskid forbliver tro mod det inderste i os, som stjernen fra Betlehem viste os vejen til. Lad bare de vulgære og skrup store ^{amerikanske} be-
røve for os maanen dets poesi, vi beholder vor stjerne. Du der har beklagt profet vendt mod sin stjerne, se sig ikke om, værten til højre eller venstre. Stjernen er fra gud, og man har kun et tilbede
Du i den Knevnulighed som Myrdene i Betlehem. "Den, som elsker Ham, den, Han elsker." Dette er livets store mysterium. Hvorfor er kun saa de udvalgte? Dette er for ar-
gelsens sten, som maner udvalgt for et smalle par

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

42) Med kærlij hilsen til alle
frøderi i det Chateau
Din trofaste outet
JW